

Äffkult mõtteldud! — Aga ommeti ma
tean üht meest, kes ka nuriatuma ja tan-
gefaelie rahwale head sowis, ja head teg-
gi: kes peäleai omma waenlaste eest jum-
malad pallus, kui nemmad teida libbe-
daste pira id: „Isia, aina neile andeks,
„(ütles temma) sest nemmad ei tea mis
„nemmad tewad!“ — Se oli meie õn-
nisteggia Jesus, ja temma on meie
märki jätnud, et meie peame temma jälges-
des kaima. Mis temma küll olleks meie
asemel siin teinud? Kas ta olleks küll siin
ilma abbira jätnud seida õnnetuma meest,
kes ka joobnust peast ei teinud mis ta teg-
gi, kui ta omma lejusled ilma tasjumata
ta metša hõleks jättis? —

Esimeane kome täis selle rahwa läbbi
süddame, nemmad waatsid halleda sil-
maga selle mehhe peäle, kellele se willestus
oli sattunud, ja ollid kahje wahhel, kes
piddi alluust tegema rätima, ja mil wiil
nem-

nemmad piddid selle waese mehhele abbi
tegaema. Kui Josep sedda näggi, siis
wõttis ta nenda rätida:

Josep. Ma nään teie silm st, minno
armad sõbbrad, et teie keik lahke südda-
mega inimessed ollete, ja heal meel tah-
hate armo heita logimesse peäle: selle eest
saab Jummat teid ja teie lapsi ja lapselapsi
õnnistama. Aga ma nään ka, et sin ei
one kerge asst ärraarwada, kuida selle wae-
se mehhele woiks abbi tehha, ilma et se üh-
hese ehk teisele raskeks tulleks, ja et ka se
mees omma holetusse pärrast hopis ilma
muhkluseta ei peareks. — Mõsuggusis as-
jades ollen minna agga sakia maal üht
wäga tullosa kome näinud, mis läbbi,
kui üks sesuagune lugau talleb, seddamad
keik saab sortatud. Sakiamaal on iagas
küllas üks külla woõrmünder, ja sel külla
woõrmünder on kaks abb mehhed kõr-
was: ja need kolm inimessjed on siis orse
kui